

Marian Sikora

Dębica Kaszubska, pow. Słupsk

Informator Archeologiczny : badania 1, 103-105

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

celowość dalszych prac nad tym, tak słabo dotychczas poznanym materiałem.

C Z E L A D Z W I E L K A,
pow. Góra

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Jerzy Lodowski, finansował WKZ we Wrocławiu.

W kwietniu przeprowadzono badania weryfikacyjne na osadzie kultury Łużyckiej. Stanowisko znajduje się w odległości 600 m na północ od kościoła w Czeladzi Wielkiej, na podmokłych polach uprawnych oraz około 150 m na południe od starorzecza Baryczy, na gruntach ob. Adama Polańskiego i gruntach użytkowanych przez Szkołę Podstawową w Czeladzi W.

Skorupy /liczne/ występują na całej powierzchni począwszy od drogi polnej aż po zalewowe łąki /starorzecze Baryczy/. Jest to ceramika reprezentująca głównie naczynia kultury Łużyckiej /V EB, halsztat/. Sądząc z ukształtowania terenu, nowoodkryte stanowisko archeologiczne w Czeladzi W. jest pozostałością osady z okresu kultury Łużyckiej.

D Ę B N I C A K A S Z U B S K A
pow. Słupsk

Oddział Archeologiczny Muzeum
Pomorza Zachodniego w Koszalinie

Badania prowadził mgr Marian Sikora, finansowało Muz. Pom. Środowego.

W sierpniu przeprowadzono na cmentarzysku kultury pomorskiej, stan. 3 badania ratunkowo-zabezpieczające. W roku 1966 na tym obiekcie przypadkowo odkryto dwa groby skrzynkowe w obstawie kamiennej, które uległy całkowitemu zniszczeniu. Tegoroczne prace miały na celu zabezpieczenie niszczonej skarpy wzniesienia, na którym było zlokalizowane cmentarzysko. Na głębokości - 1,3 m poniżej poziomu wzniesienia znaleziono kilkadziesiąt ułamków ceramiki, które pochodziły ze zniszczonych grobów, a także natrafiono na resztki - 4 zniszczonych grobów z obwarowaniem kamiennym oznaczonych kolejno jako grcby - nr 3, 4, 5, 6.

Grób nr 3. Wyznaczyły go w profilu 4 kamienie. Po zdjęciu warstwy próchnicy i warstwy żółtego piasku ukazał się fragment zarysu obstawy grobu z 7 kamieni polnych. Między kamieniami występowała duża ilość przepalonych kości i ceramiki.

Grób nr 4, miał kształt owalny o wymiarach 95 x 75 cm. Między kamieniami leżały przepalone kości ludzkie. Grób został zniszczony, a odkryte kamienie stanowiły dno obwarowania grobu, nienaruszona była jego półn. ściana, gdzie stała płyta kamienna o wymiarach 30 x 25 cm.

Grób nr 5 miał zarys prostokątny o wymiarach 80 x 55 cm, obok odkryto płytę kamienną, zapewne z obstawy grobu. W warstwie piasku znaleziono silnie przepalone kości ludzkie. Grób był zniszczony, a odkryte kamienie wyznaczały denne obwarowanie i jego zasięg.

Grób nr 6. Zarys w kształcie niecki ukazał się na głębokości 55 cm. Wypełnisko niecki stanowił ciemnobrunatny i drobnoziarnisty piasek o miąższości 30 cm. W trakcie eksploracji jamy grobowej znaleziono 9 fragmentów ceramiki oraz przepalone kości ludzkie.

W trakcie badań na szczycie wzniesienia założono trzy przekopy sondażowe. Znaleziono kilka małocharakterystycznych ułamków ceramiki.

Opierając się na charakterze obrządku grzebalnego cmentarzysko w Dębnicy Kaszubskiej datować możemy na wczesną epokę żelaza.

G Ł Ę B O W I C E, pow. Wołów

Konserwator Zabytków Archeologicznych we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Tadeusz Kaletyn, finansował WKZ we Wrocławiu.

Osada położona jest w odległości 200 m na południowy-wachód od wsi Głębowice przy drodze do Trzcinicy Wołowskiej. W maju przeprowadzono krótkotrwałe prace zabezpieczające. Przebadano powierzchnię 22 m², wyeksplorowano jeden budynek naziemny, zapewne mieszkalny i dwie jamy gospodarcze.

Budynek słupowy w poziomie czworokątny, wydłużony po linii północ-południe wystąpił na głębokości 0,28 m i zalegał do głębokości 0,45 m. Wymiary budynku wynosiły 3,90 x 3,5 m. Wypełnisko jego stanowiła próchnica barwy szaro-brunatnej z dużą domieszką spalenizny. W północnej części budynku odkryto ślady paleniska w postaci skupiska kamieni i dużej ilości węgla drzewnych.

W obrębie budynku odkryto 52 fragmenty mało charakterystyczne naczyń glinianych. Przeważnie są to skorupy z garnków o powierzchni chropowatej, barwy ceglastej. Odkryto też 9 ułamków krążków glinianych. Od zewnętrznej strony wschodniej ściany budynku znajdowały się dwie jamy koliste o średnicy 1,10 m w przekroju o zarysie workowatym /głębokość 0,70 i 0,90 m/, prawdopodobnie funkcjonalnie związane z omawianym budynkiem.

Mgr A. Szponar wykonał wiercenia geologiczne na terenie osady i przeprowadził analizę morfologiczno-geologiczną badanego stanowiska w Głębowicach.